

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1296/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 decembrie 2013**

**privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) și
de abrogare a Deciziei nr. 283/2010/UE de instituire a unui instrument european de microfinanțare
Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 46 litera (d), articolul 149, articolul 153 alineatul (2) litera (a) și articolul 175 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Comunicarea Comisiei din 29 iunie 2011 intitulată „A budget for Europe 2020” (Un buget pentru Europa 2020), care recomandă raționalizarea și simplificarea instrumentelor de finanțare ale Uniunii și orientarea acestora atât către plusul de valoare pe care îl aduc Uniunii, cât și către impact și rezultate, prezentul regulament instituie un program al Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială (denumit în continuare „programul”) care să permită continuarea și dezvoltarea activităților desfășurate în temeiul Deciziei nr. 1672/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, al Regulamentului (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ și al Deciziei de punere în aplicare 2012/733/UE a Comisiei ⁽⁶⁾ și al Deciziei nr. 283/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului care a instituit un

instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială ⁽⁷⁾ (denumit în continuare „instrumentul”).

- (2) La 17 iunie 2010, Consiliul European a aprobat propunerea Comisiei pentru o Strategie Europa 2020 pentru ocuparea forței de muncă și o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii („Strategia Europa 2020”), care prevede cinci obiective principale (inclusiv cele referitoare la ocuparea forței de muncă, lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale și educație) și șapte inițiative strategice, și care reprezintă un cadru politic coerent pentru următorul deceniu. Consiliul European a propus mobilizarea generală a instrumentelor și politicilor corespunzătoare ale Uniunii pentru a sprijini realizarea obiectivelor comune și a invitat statele membre să accelereze acțiunile lor coordonate.

- (3) În conformitate cu articolul 148 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul a adoptat, la 21 octombrie 2010, orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă care, alături de orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii, adoptate în conformitate cu articolul 121 din TFUE, cuprind orientări integrate privind Europa 2020. Programul ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020, în special a obiectivelor de reducere a sărăciei și de ocupare a forței de muncă, astfel cum sunt definite în Orientările privind ocuparea forței de muncă. În acest scop, programul ar trebui să sprijine punerea în aplicare a inițiativelor strategice, acordând o atenție deosebită Platformei europene împotriva sărăciei și excluziunii sociale, Agendei pentru noi competențe și locuri de muncă și inițiativei „Tineretul în mișcare”, precum și Pachetului de încadrare în muncă al tinerilor.

- (4) Inițiativele strategice ale Strategiei Europa 2020 intitulate „Platforma europeană împotriva sărăciei și excluziunii sociale” și „O Uniune a inovării” identifică inovarea socială ca un instrument puternic pentru a soluționa problemele sociale generate de îmbătrânirea populației, sărăcie, șomaj, noile modele de organizare a muncii și noile stiluri de viață și pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor în ceea ce privește justiția socială, educația și asistența medicală. Programul ar trebui să susțină acțiuni destinate să accelereze inovarea socială ca răspuns la nevoile sociale care nu sunt satisfăcute sau care sunt satisfăcute insuficient, în ceea ce privește combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, promovarea unui

⁽¹⁾ JO C 143, 22.5.2012, p. 88.

⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 167.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 21 noiembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ Decizia nr. 1672/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a Programului comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială – Progress (JO L 315, 15.11.2006, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO L 141, 27.5.2011, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia de punere în aplicare 2012/733/UE din 26 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 491/2011 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la compensarea ofertelor și a cererilor de locuri de muncă și reinstituirea EURES (JO L 328, 28.11.2012, p. 21).

⁽⁷⁾ Decizia nr. 283/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 martie 2010 de instituire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (JO L 87, 7.4.2010, p. 1).

- procent ridicat de locuri de muncă de calitate și durabile, garantarea unei protecții sociale adecvate și capabile să prevină sărăcia, îmbunătățirea condițiilor de muncă, precum și îmbunătățirea accesului persoanelor vulnerabile la formare profesională, ținând seama în mod corespunzător de rolul autorităților regionale și locale. De asemenea, programul ar trebui să acționeze ca un catalizator pentru parteneriatele transnaționale și crearea de rețele între actorii publici, privați și din sectorul terțiar, precum și pentru sprijinirea implicării lor în elaborarea și punerea în aplicare a unor abordări noi în vederea satisfacerii nevoilor sociale presante și soluționării problemelor sociale.
- (5) În special, programul ar trebui să contribuie la identificarea și analiza unor soluții inovatoare și la extinderea aplicării practice a acestora, prin experimentarea în materie de politici sociale, pentru a furniza asistență statelor membre, dacă este necesar, în vederea creșterii eficienței piețelor muncii ale acestora și a îmbunătățirii în continuare a politicilor lor de protecție și incluziune socială. Experimentarea în materie de politici sociale se referă la testarea în practică, pe bază de proiecte, a inovațiilor sociale. Aceasta permite colectarea de dovezi cu privire la fezabilitatea inovațiilor sociale. Ar trebui să fie posibil ca ideile de succes să fie aplicate la scară mai largă, cu sprijin financiar din Fondul Social European (FSE), precum și din alte surse.
- (6) Metoda deschisă de coordonare, ca instrument care și-a dovedit flexibilitatea și eficacitatea operațională în domeniile ocupării forței de muncă și politicii sociale, ar trebui să fie utilizată pe scară largă și să beneficieze în continuare de acțiunile sprijinite de program.
- (7) Realizarea de progrese în direcția dezvoltării durabile din punct de vedere social și ecologic în Europa necesită anticiparea și dezvoltarea unor aptitudini și competențe noi, care să conducă la îmbunătățirea condițiilor pentru crearea de locuri de muncă, a calității ocupării forței de muncă și a condițiilor de muncă, prin politici însoțitoare în materie de educație, piața muncii și politici sociale în legătură cu transformarea industriilor și a serviciilor. Prin urmare, programul ar trebui să contribuie la promovarea creării unor locuri de muncă durabile de calitate în sectorul industriilor ecologice, al sănătății și al serviciilor sociale, precum și în sectorul tehnologiei informației și comunicațiilor, la anticiparea și dezvoltarea unor aptitudini și competențe noi pentru locuri de muncă noi, de calitate și durabile, prin corelarea politicilor din domeniul social și al ocupării forței de muncă cu politicile industriale și structurale care sprijină trecerea la o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și cu emisii scăzute de carbon. În special, programul ar trebui să acționeze ca un catalizator pentru explorarea potențialului de a crea locuri de muncă al investițiilor sociale și ecologice efectuate de sectorul public și al inițiativelor locale și regionale de ocupare a forței de muncă.
- (8) Programul ar trebui să acorde atenție, când este cazul, dimensiunii teritoriale a șomajului, sărăciei și excluziunii sociale, în special inegalităților tot mai mari care există în interiorul regiunilor și între regiuni, între zonele rurale și orașe, precum și în orașe.
- (9) Este necesar să se consolideze dimensiunea socială a pieței interne. Având în vedere că este necesar ca piața internă, inclusiv libera circulație a serviciilor, să se bucure de o mai mare încredere, prin asigurarea respectării drepturilor lucrătorilor, este necesar să se garanteze că drepturile la libera circulație ale lucrătorilor și ale întreprinzătorilor beneficiază de un statut egal pe teritoriul Uniunii Europene.
- (10) În conformitate cu Strategia Europa 2020, programul ar trebui să urmărească o abordare coerentă a promovării locurilor de muncă de calitate și durabile, precum și a combaterii și prevenirii excluziunii sociale și a sărăciei, ținând seama totodată de cerința de a respecta egalitatea de gen. Punerea în aplicare a programului ar trebui raționalizată și simplificată, în special prin stabilirea unui set de dispoziții comune care includ, printre altele, obiective generale și prevederi privind monitorizarea și evaluarea. Programul ar trebui să se concentreze asupra proiectelor cu o valoare adăugată clară pentru Uniune, indiferent de amploarea acestora. Pentru a reduce sarcina administrativă, programul ar trebui să sprijine crearea și dezvoltarea de rețele și parteneriate. De asemenea, ar trebui să se utilizeze mai mult opțiunile de simplificare a costurilor (finanțări cu sume forfetare și la rate fixe), în special pentru punerea în aplicare a programelor de mobilitate, asigurându-se în același timp transparența procedurilor. Programul ar trebui să servească drept ghicșeu unic pentru furnizorii de microfinanțări la nivelul Uniunii, acordând finanțare pentru microcredite și antreprenoriat social, facilitând accesul la împrumuturi și asigurând asistență tehnică.
- (11) Ținând seama de fondurile limitate disponibile pentru acest program și de prealocarea acestor fonduri diferitelor axe, finanțările ar trebui acordate în mod prioritar dezvoltării de structuri cu un efect multiplicator clar, de care vor beneficia și alte activități și inițiative. De asemenea, ar trebui aplicate măsuri adecvate pentru a se evita orice posibilitate de suprapunere și/sau dublă finanțare cu alte fonduri sau programe, în special Fondul social european.
- (12) Uniunea ar trebui să se doteze cu o bază de date întemeiată pe o analiză solidă pentru a sprijini elaborarea politicilor în domeniul social și al ocupării forței de muncă, acordând o atenție deosebită impactului crizelor financiare și economice. O astfel de bază de date aduce un plus de valoare acțiunilor naționale, oferind o dimensiune europeană și un mijloc de comparație pentru culegerea datelor și dezvoltarea instrumentelor și metodelor statistice și a indicatorilor comuni, cu scopul de a oferi o imagine completă a situației în domeniul ocupării forței de muncă, al politicii sociale și al condițiilor de muncă pe întreg teritoriul Uniunii și pentru a asigura evaluări de înaltă calitate ale eficienței și eficacității programelor și politicilor, în vederea, printre altele, a atingerii obiectivelor Strategiei Europa 2020.

- (13) Uniunea se află într-o poziție privilegiată pentru a oferi o platformă a Uniunii destinată schimburilor de politici și învățării reciproce între țările participante la program în domeniile ocupării forței de muncă, protecției și incluziunii sociale, precum și al antreprenoriatului social. Cunoașterea politicilor aplicate în alte țări și a rezultatelor acestora, inclusiv a celor obținute prin experimentarea în materie de politici sociale la nivel local, regional și național, extinde gama de opțiuni pe care le au la dispoziție responsabilii politici, determinând astfel noi evoluții ale politicilor.
- (14) Preocuparea principală a politicii sociale a Uniunii este asigurarea existenței unor standarde minime și îmbunătățirea constantă a condițiilor de muncă în Uniune. Uniunea joacă un rol important în adaptarea cadrului legislativ în funcție de modelele de organizare a muncii în schimbare și de noile riscuri pentru sănătate și siguranță, ținând seama de principiile „muncii decente” și „reglementării inteligente”. Uniunea joacă, de asemenea, un rol important în finanțarea măsurilor menite să îmbunătățească respectarea standardelor de muncă în temeiul convențiilor ratificate ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și în temeiul normelor Uniunii privind protecția drepturilor lucrătorilor. Astfel de măsuri sunt, în special, cele de sensibilizare (de exemplu printr-o etichetă socială), de difuzare a informațiilor și de promovare a dezbaterii privind provocările și chestiunile de politică majore în legătură cu condițiile de muncă, inclusiv în rândul partenerilor sociali și al altor părți interesate, precum și măsuri de promovare a echilibrului între viața profesională și cea privată, de inițiere unor acțiuni de prevenire și de stimulare a unei culturi a prevenirii în domeniul sănătății și siguranței la locul de muncă.
- (15) Partenerii sociali și organizațiile societății civile joacă un rol-cheie în promovarea locurilor de muncă de calitate și în combaterea excluziunii sociale și a sărăciei, precum și în lupta împotriva șomajului. Prin urmare, partenerii sociali și organizațiile societății civile ar trebui să fie angrenați, când este cazul, în învățarea reciprocă și în dezvoltarea, punerea în aplicare și diseminarea noilor politici. Comisia ar trebui să informeze și să schimbe opinii cu partenerii sociali și organizațiile societății civile din Uniune privind rezultatele referitoare la punerea în aplicare a programului.
- (16) Uniunea s-a angajat să consolideze dimensiunea socială a mondializării și să combată dumpingul social, prin promovarea nu doar în cadrul țărilor participante la program, ci și la nivel internațional a unor standarde de muncă decente, fie direct față de țări terțe, fie indirect, prin cooperarea cu organizații internaționale. În consecință, este necesar să se dezvolte relații adecvate cu țările terțe care nu participă la program, în vederea contribuției la realizarea obiectivelor programului, ținând seama de existența unor acorduri relevante între aceste țări și Uniune. Astfel, reprezentanții acestor țări terțe pot participa la evenimente de interes comun (conferințe, ateliere și seminare) organizate în țările care participă la program. De asemenea, ar trebui dezvoltată colaborarea cu organizațiile internaționale în cauză, în special cu Organizația Internațională a Muncii (OIM) și alte organisme relevante ale Națiunilor Unite, Consiliul Europei și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), cu scopul de a pune în aplicare programul într-un mod care să țină seama de rolul acestor organizații.
- (17) În conformitate cu articolele 45 și 46 din TFUE, Regulamentul (UE) nr. 492/2011 prevede dispoziții destinate să asigure libera circulație a lucrătorilor în mod nediscriminatoriu, prin intermediul unei colaborări strânse între serviciile centrale de ocupare a forței de muncă ale statelor membre și cu Comisia. Rețeaua de servicii europene pentru ocuparea forței de muncă (EURES) ar trebui să promoveze mai buna funcționare a piețelor muncii, stimulând mobilitatea geografică transnațională și transfrontalieră voluntară a lucrătorilor, asigurând o mai mare transparență pe piața muncii, garantând compensarea ofertelor și cererilor de locuri de muncă și sprijinind activitățile în domeniul plasării, recrutării, consilierii și serviciile de orientare la nivel național și transfrontalier, contribuind astfel la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Statele membre sunt încurajate să integreze serviciile EURES, asigurând punerea la dispoziție a acestora prin intermediul unui ghișeu unic, după caz.
- (18) Domeniul de aplicare al EURES ar trebui extins pentru a include dezvoltarea și sprijinirea de programe specifice de mobilitate, în urma cererilor de propuneri, la nivelul Uniunii, pentru a ocupa posturile acolo unde au fost identificate lipsuri pe piața muncii. În conformitate cu articolul 47 din TFUE, programele respective ar trebui să sprijine facilitarea mobilității voluntare în rândul tinerilor lucrători din Uniune. Programe specifice de mobilitate, precum cele bazate pe acțiunea pregătitoare „Primul tău loc de muncă EURES”, ar trebui să faciliteze accesul tinerilor la ofertele de locuri de muncă și obținerea unui loc de muncă într-un alt stat membru și să îi încurajeze pe angajatori să creeze posibilități de angajare pentru tinerii lucrători mobili. Cu toate acestea, programele de mobilitate nu ar trebui să descurajeze Uniunea și statele membre să ajute tinerii să-și găsească primul loc de muncă în țara de origine.
- (19) În numeroase regiuni de frontieră, parteneriatele transfrontaliere EURES joacă un rol important în dezvoltarea unei adevărate piețe europene a forței de muncă. În cadrul parteneriatelor transfrontaliere EURES participă cel puțin două state membre sau un stat membru și o altă țară participantă. În acest fel, acestea au un evident caracter orizontal și o valoare adăugată la nivelul Uniunii. Prin urmare, parteneriatele transfrontaliere EURES ar trebui să fie sprijinite în continuare prin activități orizontale ale Uniunii, care ar putea fi completate de resurse naționale sau de FSE.

- (20) În cadrul evaluării activităților EURES ar trebui să se țină seama de criteriile calitative și cantitative. Întrucât plecarea unui lucrător dintr-un stat membru înseamnă sosirea unui lucrător într-un alt stat membru, iar aceasta depinde de condițiile în permanentă schimbare de pe piața forței de muncă și de modelele de mobilitate aferente, evaluarea ar trebui să se axeze nu numai pe intrările sau ieșirile lucrătorilor din fiecare stat membru, ci mai ales asupra cifrelor agregate la nivelul Uniunii. În plus, ar trebui avut în vedere faptul că consilierea nu duce neapărat la rezultate măsurabile în ceea ce privește mobilitatea sau plasările forței de muncă.
- (21) Strategia Europa 2020 și în special orientarea 7 prevăzută în Decizia 2010/707/UE a Consiliului ⁽¹⁾ identifică activitățile independente și spiritul antreprenorial ca fiind esențiale pentru a realiza o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.
- (22) Lipsa de acces la credit, capital sau cvasicapital este unul dintre principalele obstacole în fața creării de întreprinderi, în special în rândul persoanelor celor mai îndepărtate de piața muncii. Trebuie intensificate eforturile Uniunii și cele naționale în acest domeniu pentru a crește oferta de microfinanțări și accesul aferent și a satisface cererile celor care au cea mai mare nevoie de acestea, și în special șomerii, femeile și persoanele vulnerabile care doresc să pornească sau să dezvolte o microîntreprindere, inclusiv sub formă de activitate independentă, dar nu au acces la credite. În plus, microîntreprinderile reprezintă majoritatea societăților noi înființate din Uniune. De aceea, ar trebui ca microcreditele să constituie un mijloc de a obține în mod rapid valoare adăugată și rezultate concrete. Ca un prim pas, în 2010 Parlamentul European și Consiliul au instituit instrumentul. Ar trebui îmbunătățite activitățile de comunicare în legătură cu posibilitățile de microfinanțare la nivelul Uniunii și al statelor membre, pentru a comunica într-un mod mai eficace aceste informații celor care necesită microfinanțare.
- (23) Microfinanțarea și sprijinul acordat antreprenoriatului social ar trebui să vină în întâmpinarea potențialilor beneficiari și să aibă un impact pe termen lung. Acestea ar trebui să contribuie la asigurarea unui procent ridicat de locuri de muncă de calitate și durabile și să acționeze ca un catalizator atât al politicilor economice, cât și al celor de dezvoltare locală. Pentru a spori la maximum posibilitățile de a crea microîntreprinderi viabile, acțiunile care presupun microfinanțare și antreprenoriat social ar trebui să fie însoțite de programe de mentorat și de formare și de toate informațiile relevante, care ar trebui actualizate în mod regulat și puse la dispoziția publicului de către furnizorul finanțării în cauză. În acest scop, este esențial să se furnizeze finanțare adecvată, în special prin intermediul FSE.
- (24) Pentru a facilita accesul la microfinanțare pe tânără piață de microfinanțare a Uniunii, este necesară capacitatea instituțională a furnizorilor de microfinanțare, în special a instituțiilor de microfinanțare nebankare, în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2007 intitulată „O inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă” și Raportul Comisiei din 25 iulie 2008 intitulat „Promovarea femeilor inovatoare și a spiritului întreprinzător în rândul femeilor”.
- (25) Economia socială și antreprenoriatul social constituie o parte integrală a economiei de piață sociale pluraliste a Europei și joacă un rol important pentru asigurarea unei convergențe sociale mai bune în Europa. Ele sunt fondate pe principiile solidarității și responsabilității, înțietatea individului și a obiectivului social asupra capitalului, promovarea responsabilității sociale, a coeziunii sociale și a incluziunii sociale. Întreprinderile sociale pot acționa ca vectori ai schimbărilor sociale, prin oferirea de soluții inovatoare, promovarea unor piețe ale muncii favorabile incluziunii și a unor servicii sociale accesibile tuturor. Fel, întreprinderile sociale aduc o contribuție valoroasă la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020. Programul ar trebui să îmbunătățească accesul întreprinderilor sociale la diferite tipuri de finanțare prin oferirea de instrumente adecvate pentru a-și îndeplini nevoile financiare specifice de-a lungul ciclului lor de viață.
- (26) Pentru a profita de experiența unor entități ca Grupul Băncii Europene de Investiții, Comisia ar trebui să întreprindă acțiuni care implică microfinanțarea și antreprenoriatul social în mod indirect, încredințând sarcinile de execuție a bugetului instituțiilor financiare acestor entități, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ („regulamentul financiar”). Folosirea resurselor Uniunii concentrează influența instituțiilor financiare internaționale și a altor investitori, creează sinergii între acțiunile statelor membre și cele ale Uniunii și uniformizează soluțiile. Astfel, se facilitează accesul la finanțare pentru anumite grupuri vulnerabile și pentru tineri, precum și mobilizarea microfinanțării. Accesul la finanțare al microîntreprinderilor, inclusiv al lucrătorilor independenți și întreprinderilor sociale este, de asemenea, îmbunătățit. Prin urmare, Uniunea contribuie la dezvoltarea sectorului emergent al întreprinderilor sociale și a pieței de microfinanțare din Uniune și încurajează activitățile transfrontaliere. Acțiunile Uniunii ar trebui să completeze utilizarea de către statele membre a instrumentelor financiare pentru microfinanțare și antreprenoriat social. Entitățile însărcinate cu punerea în aplicare a acțiunilor ar trebui să asigure valoare adăugată și să nu dubleze finanțarea din resursele Uniunii.

⁽¹⁾ Decizia 2010/707/UE a Consiliului din 21 octombrie 2010 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 308, 24.11.2010, p. 46).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

- (27) În conformitate cu Strategia Europa 2020, programul ar trebui să contribuie la abordarea problemei urgente a șomajului în rândul tinerilor. Prin urmare, tinerilor ar trebui să li se asigure un viitor și să li se ofere perspectiva de a juca un rol-cheie în dezvoltarea societății și a economiei în Europa, ceea ce are o importanță deosebită în perioadele de criză.
- (28) Programul ar trebui să sublinieze, de asemenea, rolul și importanța specială a întreprinderilor mici în ceea ce privește formarea, competențele de specialitate și know-how-ul tradițional, precum și să urmărească asigurarea accesului tinerilor la microfinanțare. Programul ar trebui să faciliteze schimbul de bune practici între statele membre și alte țări care participă la program în toate aceste domenii.
- (29) Acțiunile din cadrul programului ar trebui să sprijine punerea în aplicare de către statele membre și actorii de pe piața muncii în Recomandării Consiliului din 22 aprilie 2013 ⁽¹⁾ privind instituirea unei garanții pentru tineret. Recomandarea respectivă afirmă că toți tinerii sub vârsta de 25 de ani ar trebui să primească o ofertă de bună calitate de obținere a unui loc de muncă, de continuare a educației, de intrare în ucenicie sau de efectuare a unui stagiu, într-un interval de patru luni de la intrarea în șomaj sau de la momentul în care nu mai urmează o formă de învățământ formal. Programul ar trebui să faciliteze schimbul de bune practici între statele membre și alte țări care participă la program în acest domeniu.
- (30) În conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și cu articolul 8 din TFUE, este necesar să se asigure că programul contribuie la promovarea a egalității dintre femei și bărbați în cadrul tuturor axelor și activităților sale, inclusiv prin integrarea dimensiunii de gen și, când este cazul, prin acțiuni specifice de promovare a ocupării profesionale și a incluziunii sociale a femeilor. În conformitate cu articolul 10 din TFUE, programul ar trebui să asigure că punerea în aplicare a priorităților sale contribuie la combaterea discriminării pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Ar trebui efectuate monitorizări și evaluări periodice pentru a evalua modul în care sunt abordate în activitățile programului aspectele care țin de lupta împotriva discriminării.
- (31) Programul Progress pentru perioada 2007-2013 include secțiuni intitulate „Combaterea discriminării și diversitatea” și „Egalitatea de șanse între femei și bărbați” care urmează să fie continuate și dezvoltate mai departe în cadrul programului Drepturi, egalitate și cetățenie pentru perioada 2014 - 2020. Cu toate acestea, este deosebit de important ca aspectele legate de egalitatea între femei și bărbați și de lupta împotriva discriminării să rămână în centrul tuturor inițiativelor și acțiunilor relevante care fac parte din domeniul de aplicare al prezentului program, în special în ceea ce privește creșterea ratei de participare a femeilor la forța de muncă, îmbunătățirea condițiilor de muncă și promovarea unui mai bun echilibru între viața profesională și cea privată.
- (32) În conformitate cu articolul 9 din TFUE și cu obiectivele Strategiei Europa 2020, programul ar trebui să contribuie la asigurarea unui nivel ridicat de locuri de muncă de calitate și durabile, la garantarea unei protecții sociale adecvate și la combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, și ar trebui să ia în considerare cerințele aferente unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane.
- (33) Programul ar trebui să completeze alte programe ale Uniunii, recunoscând în același timp că fiecare instrument ar trebui să funcționeze în conformitate cu propriile proceduri specifice. Prin urmare, aceleași costuri eligibile nu ar trebui să primească finanțare dublă. Pentru ca finanțarea Uniunii să aducă valoare adăugată și să aibă un impact substanțial, ar trebui dezvoltate sinergii strânse între program, alte programe ale Uniunii și fondurile structurale, în special FSE și Inițiativa privind ocuparea forței de muncă tinere. Programul ar trebui să completeze alte programe și inițiative ale Uniunii care sunt axate pe combaterea șomajului în rândul tinerilor.
- (34) Programul ar trebui să fie pus în aplicare astfel încât să faciliteze participarea autorității sau a autorităților competente din fiecare stat membru la atingerea obiectivelor programului.
- (35) Pentru a asigura o comunicare mai eficientă către publicul larg și sinergii mai puternice între acțiunile de comunicare întreprinse la inițiativa Comisiei, resursele alocate activităților de informare și comunicare în cadrul prezentului program ar trebui, de asemenea, să contribuie la comunicarea instituțională și la furnizarea de informații cu privire la prioritățile politice ale Uniunii Europene care au legătură cu obiectivele generale ale prezentului program.
- (36) Prezentul regulament stabilește, pentru întreaga durată a programului, un pachet financiar care constituie principala valoare de referință, în sensul punctului 17 din Acordul interinstituțional din {2 decembrie 2013} dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind cooperarea în domeniul bugetar, disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽²⁾ pentru Parlamentul European și Consiliu în cadrul procedurii bugetare anuale.
- (37) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri corespunzătoare pe tot parcursul ciclului cheltuielilor, inclusiv prevenirea, detectarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate incorect și, dacă este cazul, aplicarea de sancțiuni administrative și financiare, în conformitate cu regulamentul financiar.

⁽¹⁾ Recomandarea Consiliului din 22 aprilie 2013 privind stabilirea unei garanții pentru tineret (JO C 120, 26.4.2013, p. 1).

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1

- (38) Pentru a se asigura că programul este suficient de flexibil astfel încât să ofere un răspuns adecvat la nevoile în schimbare și la prioritățile politice corespunzătoare pe întreaga sa durată, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește realocarea de fonduri între axe și pentru fiecare dintre secțiunile tematice din cadrul axelor programului. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (39) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (40) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol în cauză, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament instituie un program al Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială (denumit în continuare „programul”) al cărui scop este de a contribui la punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020, inclusiv a obiectivelor sale principale, a orientărilor integrate și a inițiativelor emblematiche, prin acordarea de sprijin financiar pentru obiectivele Uniunii în materie de promovare a unui nivel ridicat de locuri de muncă de calitate și durabile, garantarea unei protecții sociale adecvate și decente, lupta împotriva excluziunii sociale și a sărăciei și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

(2) Programul se desfășoară între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „întreprindere socială” înseamnă o întreprindere, indiferent de forma sa juridică, care:
 - (a) în conformitate cu statutul, actul constitutiv sau cu orice alt document statutar pe baza căruia a fost înființată întreprinderea, are drept obiectiv principal mai degrabă obținerea unui impact social pozitiv și cuantificabil decât generarea de profit pentru proprietarii, membrii și acționarii săi, atunci când întreprinderea:
 - (i) oferă servicii sau bunuri care generează o rentabilitate socială ridicată și/sau
 - (ii) utilizează o metodă de producție de bunuri sau servicii care întrușipează obiectivul social al acesteia;
 - (b) își utilizează profiturile în primul rând pentru a-și atinge obiectivul principal și a adoptat proceduri și norme predefinite privind distribuirea profiturilor către acționari și proprietari, care asigură că o astfel de distribuție nu subminează obiectivul principal; și
 - (c) este administrată în spiritul unei întreprinderi, în mod responsabil și transparent, îndeosebi prin angrenarea lucrătorilor, clienților și a părților interesate afectate de activitățile sale economice.
2. „microcredit” înseamnă un împrumut în valoare de până la 25 000 EUR.
3. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere, inclusiv o persoană care îndeplinește activități independente, care angajează mai puțin de 10 persoane și a cărei cifră de afaceri și/sau bilanț anual total nu depășește 2 milioane EUR, în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei⁽²⁾,
4. „microfinanțarea” include garanții, microcredite, capital propriu și cvasi-capital acordate persoanelor și microîntreprinderilor care au dificultăți în ceea ce privește accesul la credit;
5. „inovări sociale” înseamnă inovări care au un caracter social atât din punctul de vedere al scopurilor urmărite, cât și al mijloacelor folosite, în special inovări referitoare la dezvoltarea și aplicarea de noi idei (privind produse, servicii și modele) care răspund unor nevoi sociale și, în același timp creează noi relații sau colaborări sociale, fiind benefice pentru societate și stimulând capacitatea de acțiune a societății;

⁽²⁾ Recomandarea Comisiei 2003/361/CE din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

6. „experimentarea politicilor sociale” înseamnă intervenții politice care aduc răspunsuri inovatoare la nevoile sociale, implementate la scară mică și în condiții care asigură posibilitatea de a măsura impactul acestora, înainte de a fi repetate la scară mai mare, dacă rezultatele se dovedesc convingătoare.

Articolul 3

Structura programului

(1) Programul este alcătuit din următoarele trei axe complementare:

- (a) Axa Progress, care sprijină dezvoltarea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea instrumentelor și politicilor Uniunii menționate la articolul 1 și în dreptul Uniunii relevant, și care promovează elaborarea unor politici și inovarea socială și progresul social bazate pe dovezi, în colaborare cu parteneri sociali, organizații ale societății civile și organisme publice și private;
- (b) Axa EURES, care sprijină activitățile desfășurate de EURES, respectiv serviciile de specialitate solicitate de statele SEE și Confederația Elvețiană împreună cu parteneri sociali, alți furnizori de servicii de ocupare a forței de muncă și alte părți interesate pentru a dezvolta activitățile de schimburi de informații și diseminare și alte forme de cooperare, cum ar fi parteneriatele transfrontaliere, în vederea promovării mobilității geografice voluntare a lucrătorilor în condiții echitabile și pentru a contribui la un nivel ridicat de locuri de muncă de calitate și durabile;
- (c) Axa Microfinanțare și antreprenoriat social, care facilitează accesul la finanțare și crește disponibilitatea acestuia pentru persoanele fizice și juridice, în temeiul articolului 26.

(2) Dispozițiile comune prevăzute în prezentul titlu se aplică celor trei axe stabilite la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în completarea dispozițiilor specifice prevăzute în titlul II.

Articolul 4

Obiectivele generale ale programului

(1) Programul urmărește să contribuie la următoarele obiective generale:

- (a) să încurajeze adeziunea în rândul responsabililor politici de la toate nivelurile și să determine realizarea unor acțiuni concrete, coordonate și inovatoare, atât la nivelul Uniunii, cât și la cel al statelor membre, în ceea ce privește obiectivele Uniunii din domeniile menționate la articolul 1, în strânsă colaborare cu partenerii sociali, precum și cu organizațiile societății civile și organismele publice și private;
- (b) să sprijine dezvoltarea unor sisteme adecvate, accesibile și eficiente de protecție socială și a piețelor muncii și să faciliteze reforma politică, în domeniile menționate la articolul 1, în special prin promovarea muncii și condițiilor

de muncă decente, a culturii prevenirii în domeniul sănătății și siguranței la locul de muncă, a unui mai bun echilibru între viața profesională și cea privată, a unei bune guvernări pentru obiectivele sociale, inclusiv convergența, precum și a învățării reciproce și a inovării sociale;

(c) să garanteze aplicarea efectivă a dreptului Uniunii în domeniile menționate la articolul 1 și, acolo unde este necesar, să contribuie la modernizarea legislației Uniunii, în conformitate cu principiile muncii decente și ținând seama de principiile reglementării inteligente;

(d) să promoveze mobilitatea geografică voluntară a lucrătorilor în mod echitabil și să stimuleze oportunitățile de ocupare a forței de muncă prin dezvoltarea piețelor muncii de înaltă calitate și favorabile incluziunii din Uniune, deschise și accesibile tuturor, respectând drepturile lucrătorilor de pe întreg teritoriul Uniunii, inclusiv dreptul la libera circulație;

(e) să promoveze ocuparea forței de muncă și incluziunea socială prin creșterea disponibilității și accesibilității microfinanțărilor pentru persoanele vulnerabile care doresc să creeze o microîntreprindere, precum și pentru microîntreprinderile existente, și prin facilitarea accesului la finanțare pentru întreprinderile sociale;

(2) În vederea îndeplinirii acestor obiective, programul urmărește, în toate axele și acțiunile sale:

(a) să acorde o atenție deosebită grupurilor vulnerabile, cum ar fi tinerii;

(b) să promoveze egalitatea dintre femei și bărbați, inclusiv prin integrarea dimensiunii de gen și, atunci când este cazul, integrarea dimensiunii de gen în buget;

(c) să combată discriminarea pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală;

(d) în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Uniunii, să promoveze un nivel ridicat de locuri de muncă de calitate și durabile, să garanteze o protecție socială adecvată și decentă, să combată șomajul de lungă durată și să lupte împotriva sărăciei și a excluziunii sociale;

Articolul 5

Buget

(1) Pachetul financiar necesar punerii în aplicare a programului în perioada 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2020 vor atinge suma de 919 469 000 EUR, exprimată în prețuri curente.

(2) Axelor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) li se alocă, cu titlu indicativ, următoarele procente:

- (a) 61 % pentru axa Progress;

(b) 18 % pentru axa EURES;

(c) 21 % pentru axa Microfinanțare și antreprenoriat social.

(3) Comisia poate folosi până la 2 % pachetul financiar menționat la alineatul (1) pentru a finanța cheltuielile operaționale în sprijinul punerii în aplicare a programului.

(4) Comisia poate folosi pachetul financiar menționat la alineatul (1) pentru a finanța asistența tehnică și/sau administrativă, în special în legătură cu auditul, externalizarea traducerilor, reuniunile experților și activitățile de informare și comunicare în avantajul comun al Comisiei și al beneficiarilor.

(5) Creditele anuale sunt autorizate de Parlamentul European și de Consiliu în limitele stabilite în cadrul financiar multianual.

Articolul 6

Acțiuni comune

Acțiunile eligibile în cadrul programului pot fi puse în aplicare concomitent cu alte instrumente ale Uniunii, cu condiția ca aceste acțiuni să îndeplinească atât obiectivele programului, cât și ale altor instrumente în cauză.

Articolul 7

Coerență și complementaritate

(1) Comisia, în cooperare cu statele membre, se asigură că activitățile desfășurate în cadrul programului sunt coerente cu alte acțiuni ale Uniunii și complementare acestora, cum ar fi fondurile structurale și de investiții europene (ESIF), astfel cum se menționează în Cadrul strategic comun prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și, în special, în cadrul FSE.

(2) Programul completează alte programe ale Uniunii, fără a aduce atingere procedurilor specifice stabilite în respectivele programe. Aceleași costuri eligibile nu primesc finanțare dublă și între program, alte programe ale Uniunii și ESIF, în special FSE, se dezvoltă sinergic puternice.

(3) Activitățile care beneficiază de sprijin acordat în cadrul programului sunt conforme cu dreptul Uniunii și cu legislația națională, inclusiv cu normele privind ajutoarele de stat, și cu convențiile fundamentale ale OIM.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune (A se vedea pagina 320 din prezentul Jurnal Oficial).

(4) Coerența și complementaritatea sunt asigurate, de asemenea, printr-o puternică implicare a autorităților locale și regionale.

Articolul 8

Colaborarea cu comitetele

Comisia stabilește legăturile necesare cu Comisia pentru ocuparea forței de muncă, Comisia pentru protecția socială, Comitetul consultativ pentru siguranță și protecția sănătății la locul de muncă, Grupul directorilor generali pentru relațiile de muncă și Comitetul consultativ pentru libera circulație a lucrătorilor în scopul de a le consulta și informa corespunzător și periodic cu privire la modul în care decurge punerea în aplicare a programului. Comisia va informa, de asemenea, alte comisii care se ocupă de politici, instrumente și acțiuni relevante pentru program.

Articolul 9

Diseminarea rezultatelor și comunicare

(1) Comisia informează părțile interesate din Uniune, inclusiv partenerii sociali și organizațiile societății civile, cu privire la rezultatele punerii în aplicare a programului și organizează un schimb de opinii cu privire la aceasta.

(2) Rezultatele acțiunilor puse în aplicare în cadrul programului sunt comunicate și diseminate în mod regulat și corespunzător Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor, precum și partenerilor sociali și opiniei publice, pentru a maximiza impactul, durabilitatea și valoarea lor adăugată la nivelul Uniunii.

(3) Activitățile de comunicare contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii Europene, în măsura în care acestea au legătură cu obiectivele generale ale prezentului regulament, și furnizează informații publicului cu privire la prioritățile respective.

Articolul 10

Dispoziții financiare

(1) Comisia gestionează instrumentul în conformitate cu regulamentul financiar.

(2) Acordul de subvenționare specifică ce parte din contribuția financiară a Uniunii se bazează pe rambursarea costurilor eligibile și ce parte se bazează pe rate forfetare, costuri unitare sau sume forfetare.

Articolul 11

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că, atunci când sunt întreprinse acțiunile finanțate în temeiul prezentului program, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin controale eficiente, iar în cazul în care se constată nereguli, sumele plătite în mod necuvenit sunt recuperate în

special prin compensare și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, în conformitate cu articolul 325 din TFUE, cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului ⁽¹⁾ și cu regulamentul financiar.

(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a efectua audituri, atât pe baza documentelor, cât și controale la fața locului, în ceea ce îi privește pe toți beneficiarii de granturi, contractorii și subcontractorii care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul programului.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽³⁾, cu scopul de a identifica cazurile de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare în cadrul programului.

(4) Fără a se aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare de grant rezultate din punerea în aplicare a prezentului program, conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

Articolul 12

Monitorizare

Pentru a monitoriza cu regularitate programul și a aduce ajustările necesare priorităților sale politice și de finanțare, Comisia întocmește un raport inițial de monitorizare calitativă și cantitativă privind primul an, urmat de trei rapoarte pentru perioade consecutive de câte doi ani, pe care le trimite Parlamentului European și Consiliului. De asemenea, rapoartele se transmit, spre informare, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor. Rapoartele prezintă rezultatele programului și măsura în care principiul egalității între femei și bărbați și principiul abordării integratoare a egalității între femei și bărbați au fost aplicate, precum și modul în care activitățile din cadrul acestuia au abordat aspecte care țin de lupta împotriva discriminării, inclusiv aspectele privind accesibilitatea. Rapoartele se pun la dispoziția publicului, pentru a crește transparența programului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

Articolul 13

Evaluare

(1) Până la 1 iulie 2017, se realizează o evaluare calitativă și cantitativă la jumătatea perioadei a programului pentru a măsura progresele înregistrate în realizarea obiectivelor sale, pentru a aborda mediul social din Uniune și orice schimbări majore introduse în legislația Uniunii, pentru a stabili dacă resursele sale au fost folosite în mod eficient și pentru a evalua valoarea adăugată a programului la nivelul Uniunii. Rezultatele evaluării intermediare respective sunt prezentate Parlamentului European și Consiliului.

(2) Dacă evaluarea menționată la primul alineat de la prezentul articol, sau orice evaluare realizată în conformitate cu articolul 19 din Decizia nr. 1672/2006/CE sau cu articolul 9 din Decizia nr. 283/2010/UE indică deficiențe majore ale programului, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere care include modificările corespunzătoare aduse programului care iau în considerare rezultatele evaluării.

(3) Înaintea prezentării unei propuneri de prelungire a programului dincolo de 2020, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor o evaluare a punctelor forte și punctelor slabe ale conceptului programului pentru perioada 2014-2020.

(4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia efectuează o evaluare ex post a impactului și a valorii adăugate a programului la nivelul Uniunii și transmite un raport cu privire la evaluarea respectivă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor. Raportul este pus la dispoziția publicului.

TITLUL II

DISPOZIȚII SPECIFICE AXELOR PROGRAMULUI

CAPITOLUL I

Axa *progress*

Articolul 14

Secțiuni tematice și finanțare

(1) Axa Progress sprijină acțiunile din cadrul uneia sau al mai multora dintre secțiunile tematice menționate la literele (a), (b) și (c). Pe toată perioada programului, defalcarea orientativă a alocărilor menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (a) între diferitele secțiuni respectă următoarele procente minime:

(a) ocuparea forței de muncă, în special pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor: 20 %;

(b) protecția socială, incluziunea socială și reducerea și prevenirea sărăciei: 50 %;

(c) condiții de lucru: 10 %.

Restul finanțării se alocă uneia sau mai multor secțiuni tematice menționate la literele (a), (b) sau (c) sau unei combinații între acestea.

(2) Din alocarea globală pentru axa Progress și în cadrul diferitelor sale secțiuni tematice, 15-20 % se alocă pentru promovarea experimentării sociale, ca metodă de testare și evaluare a soluțiilor inovatoare în vederea dezvoltării acestora.

Articolul 15

Obiective specifice

Pe lângă obiectivele generale prevăzute la articolul 4, obiectivele specifice ale axei Progress sunt:

- (a) să dobândească și să difuzeze informații analitice comparative de înaltă calitate pentru a se asigura că politicile Uniunii în domeniile menționate la articolul 1 se bazează pe dovezi solide și sunt relevante pentru nevoile, problemele și condițiile din fiecare stat membru și din alte țări care participă la program;
- (b) să faciliteze schimbul de informații eficient și cuprinzător, învățarea reciprocă și dialogul la nivel european, național și internațional privind politicile Uniunii în domeniile menționate la articolul 1, cu scopul de a sprijini statele membre și alte țări care participă la program în elaborarea politicilor lor și statele membre în punerea în aplicare a legislației Uniunii;
- (c) să furnizeze sprijin financiar pentru testarea reformelor politicilor sociale și a inovărilor în domeniul politicilor în domeniul pieței muncii și, atunci când este cazul, să dezvolte capacitatea actorilor principali de a elabora și de a pune în practică politici de experimentare socială și să faciliteze accesul la cunoștințele și competențele corespunzătoare;
- (d) să furnizeze sprijin financiar organizațiilor Uniunii și celor naționale pentru a le mări capacitatea de a dezvolta, promova și susține punerea în aplicare a instrumentelor și politicilor Uniunii menționate la articolul 1 și în dreptul Uniunii relevant.

Articolul 16

Tipuri de acțiuni

În cadrul axei Progress, pot fi finanțate următoarele tipuri de acțiuni:

(1) Activități analitice:

- (a) colectarea de date și statistici, ținând seama de criteriile calitative și cantitative, precum și dezvoltarea de metodologii comune, clasificări, microsimulări, indicatori și valori de referință, defalcate, dacă este cazul, în funcție de gen și grupa de vârstă;

- (b) anchete, studii, analize și rapoarte, inclusiv prin finanțarea rețelelor de experți și dezvoltarea expertizei legate de secțiunile tematice;

- (c) evaluări și analize de impact calitative și cantitative efectuate atât de către organisme publice, cât și private;

- (d) monitorizarea și evaluarea transpunerii și aplicării legislației Uniunii;

- (e) conceperea și punerea în practică a experimentării politicilor sociale ca metodă de testare și evaluare a soluțiilor inovatoare în vederea dezvoltării acestora;

- (f) diseminarea rezultatelor activităților analitice.

(2) Activități de învățare reciprocă, sensibilizare și diseminare:

- (a) schimburi și diseminare de bune practici, abordări inovatoare și experiență, evaluări *inter pares*, evaluare comparativă și învățare reciprocă la nivel european;

- (b) evenimente, conferințe și seminarii legate de Președinția Consiliului;

- (c) formarea juriștilor și a specialiștilor în politici;

- (d) elaborarea și publicarea de ghiduri, rapoarte și materiale educaționale, precum și măsuri în materie de informare, comunicare și mediatizare a acțiunilor sprijinite de program;

- (e) activități de informare și comunicare;

- (f) crearea și întreținerea sistemelor informatice în vederea schimbului și difuzării de informații cu privire la politica și legislația Uniunii, precum și de informații referitoare la piața muncii.

(3) Sprijin în ceea ce privește:

- (a) cheltuielile de funcționare ale principalelor rețele europene, ale căror activități se referă și contribuie la obiectivele axei Progress;

- (b) consolidarea capacităților administrațiilor naționale și a serviciilor de specialitate responsabile de promovarea mobilității geografice desemnate de statele membre, precum și a furnizorilor de microcredite;

- (c) organizarea de grupuri de lucru compuse din funcționari naționali, pentru a monitoriza punerea în aplicare a legislației Uniunii;

- (d) dezvoltarea de rețele și cooperarea la nivel european între organismele specializate și alte părți interesate vizate, autorități naționale, regionale și locale și serviciile de ocupare a forței de muncă;
- (e) finanțarea observatorilor la nivel european, inclusiv în ceea ce privește secțiunile tematice cheie;
- (f) schimburi de personal între administrațiile naționale.

Articolul 17

Cofinanțare din partea Uniunii

Atunci când activitățile din cadrul axei Progress sunt finanțate în urma unei cereri de propuneri, acestea pot primi o cofinanțare din partea Uniunii care nu depășește, ca regulă generală, 80 % din totalul cheltuielilor eligibile. Orice sprijin financiar care depășește acest plafon poate fi acordat numai în situații excepționale justificate în mod corespunzător.

Articolul 18

Participare

- (1) Următoarele țări pot participa la axa Progress:
 - (a) statele membre;
 - (b) statele SEE și, în conformitate cu Acordul SEE și statele membre AELS;
 - (c) țările candidate și candidații potențiali, în conformitate cu principiile generale și termenii și condițiile generale prevăzute în acordurile-cadru încheiate cu aceste țări pentru participarea lor la programele Uniunii.
- (2) Accesul la axa Progress este deschis tuturor organismelor, actorilor și instituțiilor publice și/sau private, în special:
 - (a) autorităților naționale, regionale și locale;
 - (b) serviciilor de ocupare a forței de muncă;
 - (c) organismelor specializate prevăzute în dreptul Uniunii;
 - (d) partenerilor sociali;
 - (e) organizațiilor nonguvernamentale;
 - (f) instituțiilor de învățământ superior și institutelor de cercetare;
 - (g) experților în evaluare și în analiza impactului;

- (h) institutelor naționale de statistică;
- (i) mijloacelor de informare în masă.

- (3) Comisia poate să coopereze cu organizații internaționale, în special cu Consiliul Europei, OCDE, OIM, cu alte organisme ale Organizației Națiunilor Unite și cu Banca Mondială.
- (4) Comisia poate să coopereze cu țări terțe care nu participă la program. Reprezentanții acestor țări terțe pot participa la evenimente de interes comun (conferințe, ateliere și seminarii) care se desfășoară în țările care participă la program, iar costurile participării lor pot fi acoperite de program.

CAPITOLUL II

Axa EURES

Articolul 19

Secțiuni tematice și finanțare

Axa EURES sprijină acțiunile din cadrul uneia sau al mai multora dintre secțiunile tematice menționate la literele (a), (b) și (c). Pe toată perioada programului, defalcarea orientativă a alocațiilor menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b) între diferitele secțiuni respectă următoarele procente minime:

- (a) transparența privind ofertele, cererile de locuri de muncă și toate informațiile aferente pentru solicitanți și angajatori: 32 %;
- (b) dezvoltarea unor servicii pentru recrutarea și plasarea lucrătorilor în câmpul muncii prin compensarea ofertelor și cererilor de locuri de muncă la nivel european, în special prin programe de mobilitate specifice: 30 %;
- (c) parteneriatele transfrontaliere: 18 %.

Restul finanțării se alocă uneia sau mai multor secțiuni tematice menționate la literele (a), (b) sau (c) sau unei combinații între acestea.

Articolul 20

Obiective specifice

Pe lângă obiectivele generale prevăzute la articolul 4, obiectivele specifice ale axei EURES sunt:

- (a) să se asigure că cererile și oferta de locuri de muncă și informațiile și consilierea corespunzătoare, precum și toate informațiile aferente, cum ar fi condițiile de viață și de muncă, sunt prezentate în mod transparent potențialilor solicitanți și angajatori. Acest lucru se realizează prin schimbul și difuzarea acestor informații la nivel transnațional, interregional și transfrontalier, utilizând formulare standard de interoperabilitate pentru ofertele și cererile de locuri de muncă, precum și alte mijloace adecvate, cum ar fi consilierea și mentoratul individual, în special pentru forța de muncă cu un nivel de calificare redus;

(b) să sprijine furnizarea de servicii EURES care promovează recrutarea și plasarea lucrătorilor în câmpul muncii în posturi de calitate și durabile prin compensarea ofertelor și cererilor de locuri de muncă; sprijinul în favoarea serviciilor EURES acoperă diferitele etape ale plasării, de la pregătirea în faza anterioară recrutării până la asistența ulterioară recrutării, în vederea integrării cu succes a solicitantului pe piața muncii; aceste servicii de sprijin pot include programe specifice de mobilitate, destinate să ocupe ofertele de locuri de muncă într-un anumit sector, o anumită profesie, țară sau un grup de țări sau pentru anumite grupuri de lucrători, cum sunt tinerii cu înclinație spre mobilitate și acolo unde a fost identificată o nevoie economică evidentă.

Articolul 21

Tipuri de acțiuni

În cadrul axei EURES, pot fi finanțate acțiuni de promovare a mobilității voluntare a persoanelor în Uniune pe o bază echitabilă și pentru a elimina obstacolele din calea mobilității, în special:

- (a) dezvoltarea de parteneriate EURES transfrontaliere și activități în cadrul acestora, în cazul în care acest lucru este solicitat de serviciile responsabile la nivel teritorial pentru zonele de frontieră;
- (b) punerea la dispoziție de informații, consiliere și servicii de recrutare și de plasare pentru lucrătorii transfrontalieri;
- (c) dezvoltarea unei platforme digitale multilingve pentru ofertele și cererile de locuri de muncă;
- (d) dezvoltarea de programe de mobilitate specifice, în urma cererilor de propuneri, destinate să ocupe posturile, acolo unde au fost identificate lipsuri pe piața muncii, pentru a-i sprijini pe lucrătorii cu înclinație spre mobilitate, acolo unde a fost identificată o nevoie economică evidentă;
- (e) învățarea reciprocă între actorii EURES și formarea consilierilor EURES, inclusiv a consilierilor din cadrul parteneriatelor transfrontaliere EURES;
- (f) activitățile de informare și comunicare pentru o mai bună conștientizare a beneficiilor mobilității geografice și profesionale în general și a activităților și serviciilor furnizate de EURES.

Articolul 22

Cofinanțare din partea Uniunii

Atunci când activitățile din cadrul axei EURES sunt finanțate în urma unei cereri de propuneri, acestea pot primi o cofinanțare din partea Uniunii care nu depășește, ca regulă generală, 95 % din totalul cheltuielilor eligibile. Orice sprijin financiar care depășește acest plafon poate fi acordat numai în situații excepționale justificate în mod corespunzător.

Articolul 23

Monitorizarea modelelor de mobilitate

Pentru identificarea și prevenirea efectelor negative apărute în legătură cu mobilitatea geografică din interiorul Uniunii, Comisia, împreună cu statele membre și în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011, monitorizează periodic modelele și fluxurile de mobilitate.

Articolul 24

Participare

(1) Următoarele țări pot participa la axa EURES:

- (a) statele membre;
- (b) statele SEE, în conformitate cu Acordul SEE, și Confederația Elvețiană, în conformitate cu Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾.

(2) Accesul la axa EURES este deschis tuturor organismelor, actorilor și instituțiilor desemnate de un stat membru sau de Comisie, care îndeplinesc condițiile de participare la EURES, în conformitate cu Decizia de punere în aplicare 2012/733/UE a Comisiei. Aceste organisme, actori și instituții includ, în special:

- (a) autoritățile naționale, regionale și locale;
- (b) serviciile de ocupare a forței de muncă;
- (c) organizații sociale partenere și alte părți interesate.

CAPITOLUL III

Axa microfinanțare și antreprenoriat social

Articolul 25

Secțiuni tematice și finanțare

Axa Microfinanțare și antreprenoriat social sprijină acțiunile din cadrul uneia sau al mai multora dintre secțiunile tematice menționate la literele (a) și (b). Pe toată perioada programului, defalcarea orientativă a alocărilor menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (c) între diferitele secțiuni respectă următoarele procente minime:

- (a) microfinanțare pentru grupuri vulnerabile și microîntreprinderi: 45 %;
- (b) antreprenoriat social: 45 %.

⁽¹⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 6.

Restul finanțării se alocă secțiunilor tematice menționate la literele (a) sau (b) sau unei combinații între acestea.

Articolul 26

Obiective specifice

Pe lângă obiectivele generale prevăzute la articolul 4, obiectivele specifice ale axei Microfinanțare și antreprenoriat social sunt:

- (a) facilitarea accesului la microfinanțare și creșterea disponibilității acesteia pentru:
 - (i) persoanele vulnerabile care și-au pierdut sau riscă să își piardă locul de muncă sau care au dificultăți de integrare sau reintegrare pe piața muncii sau care se confruntă cu amenințarea excluderii sociale sau sunt excluse social și se află într-o situație dezavantajoasă în privința accesului la piața de credit convențională și care doresc să deschidă sau să-și dezvolte propria microîntreprindere;
 - (ii) microîntreprinderile, atât în stadiul de demarare, cât și cel de dezvoltare, în special microîntreprinderile care angajează persoane din categoria celor menționate la litera (a);
- (b) dezvoltarea capacității instituționale a furnizorilor de microcredite;
- (c) sprijinirea dezvoltării pieței de investiții sociale și facilitarea accesului la finanțare al întreprinderilor sociale, prin punerea la dispoziție a capitalului propriu, cvasi-capitalului, instrumentelor de împrumut și granturilor în valoare de până la 500 000 EUR disponibile pentru întreprinderile sociale, a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 30 milioane EUR sau al căror bilanț anual nu depășește 30 milioane EUR, care nu sunt ele însele organisme de plasament colectiv.

Pentru a se asigura complementaritatea, în domeniile în care sunt competente, Comisia și statele membre coordonează îndeaproape aceste acțiuni cu cele întreprinse în cadrul politicii de coeziune și al politicilor naționale.

Articolul 27

Tipuri de acțiuni

Sprijin acordat întreprinderilor sociale și pentru microfinanțare, inclusiv pentru dezvoltarea capacității instituționale, în special prin intermediul instrumentelor financiare prevăzute în partea I titlul VIII din regulamentul financiar, precum și granturi pot fi furnizate prin intermediul axei Microfinanțare și antreprenoriat social.

Articolul 28

Participare

(1) Accesul la axa Microfinanțare și antreprenoriat social este deschis organismelor publice și private înființate la nivel

național, regional sau local în țările menționate la articolul 18 alineatul (1) care acordă în țările respective:

- (a) microfinanțări pentru persoane și microîntreprinderi; și/sau
- (b) finanțări pentru întreprinderile sociale.

(2) Comisia se asigură că axa este accesibilă, fără discriminare, tuturor organismelor publice și private din statele membre.

(3) Pentru a veni în ajutorul beneficiarilor finali și a crea microîntreprinderi viabile și competitive, organismele publice și private care desfășoară activitățile menționate la alineatul (1) litera (a) cooperează strâns cu organizațiile, inclusiv organizațiile societății civile, care reprezintă interesele beneficiarilor finali ai microcreditelor și cu organizațiile, în special cele sprijinite de FSE, care le oferă acestor beneficiari finali programe de mentorat și formare. În acest context, se asigură o monitorizare suficientă a beneficiarilor atât înainte, cât și după crearea microîntreprinderii.

(4) Organismele publice și private care desfășoară activitățile menționate la alineatul (1) litera (a) respectă standardele înalte în materie de guvernanță, gestionare și protecția consumatorilor în conformitate cu principiile enunțate în Codul european de bună conduită pentru furnizorii de microcredite (European Code of Good Conduct for Microcredit Provision) și caută să evite supraîndatorarea persoanelor și a întreprinderilor cauzată, de exemplu, de faptul că le-au fost acordate împrumuturi cu rate ale dobânzilor foarte ridicate sau în condiții care prezentau riscul de a provoca insolabilitatea acestora.

Articolul 29

Contribuția financiară

Cu excepția acțiunilor comune, creditele financiare alocate axei Microfinanțare și antreprenoriat social acoperă costul întreg al acțiunilor puse în aplicare prin intermediul instrumentelor financiare, inclusiv plata obligațiilor către intermediarii financiari, cum sunt pierderile din garanții, comisioanele de gestionare ale entităților care gestionează contribuția Uniunii, precum și orice alte costuri eligibile.

Articolul 30

Gestionare

(1) Pentru a pune în aplicare instrumentele și granturile menționate la articolul 27, Comisia poate să încheie acorduri cu entitățile menționate la articolul 139 alineatul (4) din regulamentul financiar și, în special, cu Banca Europeană de Investiții și cu Fondul european de investiții. Acele acorduri prevăd dispoziții detaliate pentru executarea sarcinilor încredințate entităților respective, inclusiv dispozițiile care precizează necesitatea de a asigura adăugarea și coordonarea cu instrumentele financiare ale Uniunii și cele naționale existente și de a repartiza în mod echilibrat resursele între statele membre și alte țări participante. Instrumentele financiare prevăzute în partea I titlul VIII din regulamentul financiar, pot fi furnizate prin intermediul investițiilor într-o structură de investiții dedicată, care poate fi finanțată de fondurile programului, de alți investitori sau din ambele surse.

(2) Structura de investiții dedicată menționată la alineatul (1) poate furniza, printre altele, împrumuturi, instrumente de preluare a riscului și capital propriu intermediarilor sau finanțare directă întreprinderilor sociale sau ambele. Capitalul propriu poate fi furnizat, printre altele, sub formă de participații la capital deschise, participații tacite, împrumuturi acordate acționarilor, precum și combinații între diferitele tipuri de participații la capital propuse investitorilor.

(3) Condițiile, cum ar fi rata dobânzii, pentru microcreditele sprijinite direct sau indirect în cadrul acestei axe reflectă avantajele sprijinului și sunt justificabile în raport cu riscurile aferente și costurile reale de finanțare legate de un credit.

(4) În conformitate cu articolul 140 alineatul (6) din regulamentul financiar, rambursările anuale generate de un instrument financiar se alocă instrumentului financiar respectiv până la 1 ianuarie 2024, iar veniturile sunt introduse în bugetul general al Uniunii după deducerea costurilor și comisioanelor de gestionare. În cazul instrumentelor financiare stabilite deja în cadrul financiar multianual pentru perioada 2007 - 2013, rambursările anuale și veniturile generate de operațiunile inițiate în perioada precedentă se alocă instrumentului financiar în perioada curentă.

(5) La expirarea acordurilor încheiate cu entitățile menționate la alineatul (1) sau după încetarea perioadei alocate pentru investițiile efectuate de structurile de investiții specializate, sumele restante datorate Uniunii se plătesc la bugetul general al Uniunii.

(6) Entitățile menționate la alineatul (1) și, după caz, administratorii de fonduri încheie acorduri scrise cu organismele publice și private menționate la articolul 28. Aceste acorduri prevăd obligațiile furnizorilor publici și privați de a utiliza resursele puse la dispoziție în cadrul axei Microfinanțare și antreprenoriat social în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 26 și de a furniza informații pentru redactarea rapoartelor anuale de punere în aplicare prevăzute la articolul 31.

Articolul 31

Rapoartele de punere în aplicare

(1) Entitățile menționate la articolul 30 alineatul (1) și, după caz, administratorii de fonduri trimit Comisiei rapoarte anuale de punere în aplicare în care precizează activitățile pentru care s-a acordat sprijin și descriu execuția financiară a acestora, precum și alocarea și accesibilitatea finanțărilor și a investițiilor în funcție de sector, zonă geografică și tipul beneficiarilor. Aceste rapoarte prezintă cererile aprobate sau respinse în ceea ce privește fiecare obiectiv specific și contractele încheiate de organismele publice și private în cauză, acțiunile finanțate și rezultatele acestora, inclusiv în ceea ce privește impactul lor social, crearea de locuri de muncă și caracterul durabil al sprijinului acordat. Comisia transmite rapoartele respective Parlamentului European, spre informare.

(2) Informațiile furnizate în respectivele rapoarte anuale de punere în aplicare sunt incluse în rapoartele bienale de monitorizare prevăzute la articolul 12. Aceste rapoarte de monitorizare includ rapoartele anuale prevăzute la articolul 8 alineatul

(2) din Decizia nr. 283/2010/UE și informații detaliate privind activitățile de comunicare și informații privind complementaritatea cu alte instrumente ale Uniunii, mai ales FSE.

TITLUL III

PROGRAMELE DE LUCRU ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 32

Programele de lucru

Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc programe de lucru pentru cele trei axe. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 36 alineatul (3).

Programele de lucru se adoptă, atunci când este necesar, pentru perioade de trei ani și cuprind o descriere a acțiunilor care trebuie finanțate, procedura utilizată pentru selecția acțiunilor care urmează să fie sprijinite de Uniune, acoperirea geografică, publicul-țintă și un calendar orientativ de punere în aplicare. Programele de lucru indică, de asemenea, suma alocată fiecărui obiectiv specific și reflectă realocarea fondurilor în conformitate cu Articolul 33. Programele de lucru consolidează coerența programului prin precizarea legăturilor dintre cele trei axe.

Articolul 33

Realocarea de fonduri între axe și pentru fiecare dintre secțiunile tematice din cadrul axelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 34, pentru realocarea fondurilor între axe și pentru fiecare dintre secțiunile tematice din cadrul fiecărei axe care ar depăși suma orientativă stabilită în fiecare caz cu mai mult de 5 % și până la 10 %, atunci când evoluțiile din contextul socio-economic sau concluziile evaluării intermediare menționate la articolul 13 alineatul (1) impun acest lucru. Realocarea fondurilor pentru secțiunile tematice din cadrul fiecărei axe se reflectă în programele de lucru menționate la articolul 32.

Articolul 34

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 33 se conferă Comisiei pe o perioadă de șapte ani de la 1 ianuarie 2014.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 33 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 33 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 35

Măsuri de punere în aplicare suplimentare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a programului, cum ar fi criteriile de evaluare a programului, inclusiv cele privind raportul cost/eficiență și modalitățile de difuzare și transferare a rezultatelor, se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 36 alineatul (2).

Articolul 36

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 37

Măsuri tranzitorii

A acțiunile menționate la articolele 4, 5 și 6 din Decizia nr. 1672/2006/CE, care au fost inițiate înainte de 1 ianuarie 2014, continuă să fie reglementate de decizia respectivă. În ceea ce

privește acțiunile respective, Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 36 din prezentul regulament.

Articolul 38

Evaluare

(1) Evaluarea finală prevăzută la articolul 13 alineatul (4) din prezentul regulament include evaluarea finală prevăzută la articolul 9 din Decizia nr. 283/2010/UE.

(2) Comisia efectuează o evaluare finală specifică a axei Microfinanțare și antreprenoriat social cel târziu în termen de un an de la expirarea acordurilor cu entitățile.

Articolul 39

Modificări ale Deciziei nr. 283/2010/UE

Decizia nr. 283/2010/UE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 5, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. La expirarea instrumentului, sumele restante datorate Uniunii sunt puse la dispoziție pentru microfinanțare și sprijin acordat întreprinderilor sociale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) (*).

(*) JO L 347, 20.12.2013, p. 238”;

(2) La articolul 8, alineatele (3) și (4) se elimină.

Articolul 40

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 decembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS